

GRAND HOTEL

UNŢ ESEMPLARŢ

PENTRU CAPITALA 50 BANI

Acestă fõiă ese uă dată pe septemână:

DUMINECA

Abonamentele se începõ numai cu No. 1
13, 26 și 39.

Abonamentele se facõ în PasagiulŢ românŢ
No. 9 și 11, prin districte pe la corespondenŢi
sõu prin postă, trãmifendũ și preŢulŢ.

UNŢ ESEMPLARŢ

PENTRU DISTRICTE 55 BA N

PREŢULŢ ABONAMENTULUI

Pe anũ, pentru capitală leiŢ nouĩ 24
Pe jumãtate anũ » 12
Pentru districte pe anũ » 27
Pe șese luni » 14
Pentru strãmnetate pe anũ » 37
Reclame și inserŢiuniŢ linia leiŢ nouĩ 20
AnunciuriŢ, linia de 45 litere baniŢ 50

Pentru abonamente, reclame și inserŢiuniŢ se va adresa la administraŢiune.

PEIRE!

Nu erau destule jafuri, biruri și hoŢii cunplite;
Nu era destulũ sistemul despotismului mascatũ,
Care, imbrãcatũ în forme aparinte poleite,
Rõde, tocmai ca unũ vierme, viitorul unũ statũ;

Nu erau destule crime, spoliãri îngroditõre;
Degradãri de consciinŢe, specule și lingușiri;
CorupŢie și ucideri, spioni, delatãri, terõre,
SusŢinute cu cruđime de ciocoĩ și d'ãi lor zbirĩ!

Nu era destul ciomagulũ sã se facã consciinŢã,
Și borcanulũ sã numescã dreptulũ apãrãtori
Nișce bestii, nișce trãntõri, fãrã simŢũ, fãrã credinŢã,
Deciși a'și da «și cãmășia» cruđilorũ sugrumãtori!

Nu erau destule astea: despotismulũ cândũ ajunge
Libertatea s'o sugrume și s'o cređã c'a muritũ,
Imbãtatũ d'a sea turbare, merge a strãpunge
Totũ ce e frumosũ și nobilũ, nesfiosũ și strãlucitũ!

Deci, fiinŢele servile, intrunite la trãdare,
Cumũ se întrunescũ tâlhãrii într'unũ locũ obscursũ, tãcutũ,
Au juratũ sã ne dea pradã aspirãrilor barbare!
Au juratũ și... infamie!... ei deja ne-au și vëndutũ!...

Đilele se scurgũ sterile; una câte una sbõrã,
Lãsãndũ pete de rușine de la cerũ pãn' la pãmẽntũ!
Uriciõsã nesimŢire printre inimĩ se strecurã,
Le ucide, le sugrumã și le duce la mormẽntũ!...

Sãrãcia de virtute, este inspãmẽntãtõre...
Depravarea își inalŢã preste totũ regatulũ seũ!
Ce? nu mai avemũ noi õre nici scrupuluri, nici pudõre?
Nu mai avemũ în noi sufletũ?... Nu mai avemũ D-đeũ?

Pãnã cândũ rãbda-vomũ õre vatra nõstrã strãmoșescã
Sã fie acoperitã de cruđimĩ și de dureri?
Pãnã cândũ lãsa-vomũ crima viitorulũ sã-lũ sdrobescã,
Și noi sã ne perdemũ timpulũ în molatece plãceri?

Omeni bunĩ, cu consciinŢe și cu inimĩ simŢitõre,
Đeca mai esistaŢi încã, đeca încã mai trãiŢi,
AveŢi milã de acele generaŢii viitõre
Cari de la voi așceptã sãrãcia sã le indulciŢi!

Coeris.

CRONICA LITERARA

De sigurũ sciŢi ce va sã đicã unũ autorũ
de predilecŢiune; asemenea nu mai încape in-
duoelã că fie-care dintre d-võstre are unulũ.

D-ta, iubite cititorũ, ai pe Aristotele; ve-
cinulũ d-tale are pe Voltaire; amiculũ d-tale
pe Racine; fratele vecinului pe Lesage; ne-
potulũ seũ pe Alfred de Musset; vãrulũ lui

pe Dante... D-ta, amabile cititõre, ai pe
Lamartine; verișõra d-tale are pe Petrarca,
și fiia-sa pe D-na de Staël... și așa mai in-
colo.

Fie cine, deci, își are autorũ de predilec-
Ţiune pe câte unulũ din cei trecuŢi la lista
fiinŢelorũ escepŢionali cari au facutũ onõrea
generului umanũ și alũ cãrorũ nume este,
mai multũ seũ mai puđinũ, cunoscutũ de
de lume seũ de uã parte din lume.

Ei bine, eũ — permiteŢi'mi uã clipã sã vã
vorbescũ de mine — facũ prinsõre că nimeni
nu arũ fi 'n stare sã ghicescã pe autorulũ
meũ de predilecŢiune.

Trãiesce; este în flõrea tineretũi, tocmai
cândũ se cõce talentulũ.

FiŢi bunĩ, mã rogũ, și m'ascultaŢi; despre
dẽsulũ amũ astãđi sã vã vorbescũ. VoiŢi sã 'i
faceŢi cunoscinŢã?... Imĩ faceŢi uã nes-
pusã plãcere đecã 'mi daŢi voiã a vã servi
în acẽsta de intermediãri.

Ètã:

Ca fisicũ, inchipuiŢi-vẽ unũ bãietũ câtũ
se põte de bine, afarã de uã cam prẽ des-
voltatã porŢiune de cãrnuri, cea ce, cum
đicũ unũ, denotã, în raŢiune drẽptã, lipsa
substanŢei neponderabile care, dupe metafi-
siciani, constituie, impreunã cu materia, fiinŢã
umanã completã.

Ca morale, este unũ june plinũ de ta-
lentũ și viitorũ, uã stea care promite unũ
sõre pentru cerulũ intunecatũ alũ literatu-
rei contimpurane, unũ felũ de capũ de scõlã,
uã producŢiune fenomenale a timpului nos-
tru, atletũ în stilũ și revoluŢionarũ în Re-
publica literelorũ. Este adevãratũ că n'a stu-
diatũ de câtũ vr'o patru clase primare, đer
tocmai acẽsta este marele cuvẽntũ pentru
care dẽsulũ e revoluŢionarũ în astã Re-
publicã nenorocitã.

Da, dõmnelorũ și domnilorũ, elũ a fostũ
unulũ dintre acei ce au implãntatũ cu triumfũ
în librãriile nõstre stindardulũ nelimitatei
libertãŢi literare. Potũ încã susŢine că đecã
nu arũ fi esistatũ elũ și alte capete de spe-
cia lui, amũ fi avutũ, põte, nefericirea d'a

vedẽ domnindũ și astãđi, în tõte producŢi-
nile nõstre literarii, absurda tiraniã a Gra-
maticii și stupida supunere la datele și spu-
sele Istoriei.

Autorulũ meũ de predilecŢiune 'și publicã
operele numai uã datã pe anũ, în volume
cari, pe lãngã tõte cele necesãrii unũ Calen-
darũ, mai continũ și o multime de poesii po-
pulare și anecdote fõrte amuzante... Copiezũ
testualũ frasa subliniatã dupe frontespiciulũ
ilustratũ alũ uneia din anualile lui produc-
Ţiuni.

Ce stilũ are bãietulũ ẽsta! ce vervã! ce
inventiune! ce concepere! ce originalitate!
ce noui resorturi literare!...

Și sã nu turbezĩ de mãniã cândũ cugeŢi
cã sunt guri rele, invidioși și ignoranŢi cari
spunũ că romanurile lui istorice și sociali
sunt nișce nefericite traducŢiuni, schilõde
plagiaturi. Au inventatũ fabule nedemne ca
sã lũ discrediteze; au spusũ că este eșitũ din
sãrite, că 'i lipsesce ceva, că pare a fi capiũ;
și tõte astea, pentru ce? pentru că umblã
cu gatulũ camũ strĩmbũ și privesce cu
ochiũ jumẽtate inchiși, clipindu 'i cam prẽ
desũ.

Ce calomni! AuđiŢi cum cutẽzã profaniũ
sã vorbescã de autorulũ meũ de predilec-
Ţiune?

Nu aibi tẽmã, favoritulũ meũ autorũ, gra-
Ţiã darului cu care te-a hãrãzitũ sãntulũ
hramũ alũ bisericeĩ Icõna, unde se đice că
ai priimitũ botezulũ, tu te-ai rãdicatũ mai
presusũ de ori ce criticã seũ calomnie.

Va veni, te asigurũ eũ, timpulũ frumosũ
când, pe cea mai mẽndrã dintre piãțele ce-
tãŢii nõstre, se va rãdica bustulũ teũ...
Uite! pentru admiraŢiunea ce 'i portã, la-
sã-mẽ sã facũ eũ, în trecẽtũ, proiectulũ viitõ-
rei tele statue:

Bustulũ teũ—în grãsimea naturale credũ
cã e destulũ—aședatũ pe unũ pedestalũ su-
perbũ de marmorã anticã galbenã; de jurũ
imprejulũ pedestalului, spre amintirea servi-
ciilorũ enorme ce ai adusũ pentru progre

sulă Almanachului în România, se se vedă, săpate în litere de aur, cele doșpre-dece semne ale Zodiacului împărțite pe anotimpuri, împreună cu sărbătorile și tērgurile principale de peste an, precum și cu tasele telegrafo-postali. În fața, un calendaru perpetuu de carton la maiorū Păpasoglu, edițiune de lusu, care, prin unu ingeniosu resortu mecanicu să arate, cu 140 ani înainte, fazele lunare, eclipsele și schimbarea timpului.....

Da, grațiosii mei cititori; nimic mai meritatu și mai nemeritu, și mă felicitu că amu conceputu proiectulu de mai susu; eramu datoru s'o facu, pentru că numai eu sciu câte momente de fericire m'a făcutu să gustu autorulu meu de predilecțiune cându amu cititu picantele lui *nuvele* și *nuvele*..

De acea amu ținutu să 'i aducă sincera mi omagine în aceste modeste rēnduri de cronică literară, căroră grațiosă ospitalitate a *Ghimpeelii* le permite a vē ocupa câte-va momente.

— Tote bune, veți dice; ēnsē ai uitatu să ne spu numele autorulu d-tēle de predilecțiune.

— Mi de scuse, dōmnelorū și domnilorū; vē mărturescū că, din distrațiune numai, mi-amu uitatu acēstă datoră, pe care, decă nu mi-amu implinit'o de la începutu, ținū multu a mi-o implini terminandū.

Voiți să aflați numele lui?... ..

Se numesce *Popeneda*.

Car.

SONETU

UNUI CAVALERU DE INDUSTRIA

Falsu, malonestu, venale, hidosu ești, cavaler!

Prē bine ți-au dīsū unū *Coțcarū Coțcarovic*;
Figura ta, ce'nspiră disgustu și desplăcere,
Impertinentē, vilē, totu palme par'că cere:
Cum draculū fruntea 'n lume cutezi să mai rădic?

Vestiteleți scandaluri ađi nu mai sunt mistere.
De cându, ca parasiti, te-ai pripășitu p'aici,
Nu veți, cându vreți prin lume și tu ceva să dici,
Cum fugū toți d'ale tēle cuvinte deletere?

În locu săți veți rușinea, stigmatizatū cum ești,
Și, dāndu-te cāinței, să plāngi și, de durere,
Săți dai în peptu cu pumnulū, ai cutezatū, misere,
P'o plată de nimica, să'njuri pe cei onești.....

Falsu, malonestu, venale, hidosu ești, cavaler!

Car...

Romānulū, în ultimele sēle numere, descriindū mărețile și gingașele acte ce se sēvērșiră cu iuțēla fulgerulu de camere și guvernū, se miră și totu-d'ua-datā se 'ntrebā, cu multā curiositate, despre colosalile fapte de viața naționalē ale junimeii inteligente a țerei.

Unde este și ce face junimea inteligentā în fața acestorū acte de trădare și umilință, săvērșite de ambele puteri ale țerei? Unde suntū incuibați și de ce nu se intrnuescū să discute și se aviseze la mēsurile de luatū pentru salvare?

Căci alū lorū este viitorulū și totu a lorū și rēspunderea!

Ori-cine citește aceste parascovenii ale *Romānulū*, se pune pe gēnduri și se 'ntrebā cu naivitate: *Romānulū*, nu trāesce în țera Romānescā, sēu că rugina nu'i permite a merge cu progresulū timpulu de ađi?

Afară d'acestea, se mai vede iarā că *Romānulū* nu citește *Pressa*, *Trompeta*, *La Roumanie*, *Journal de Bucarest* și *la Correspondance de Bucarest*, cari ne spunū, pe fie care și, fericirile în care inotā țera de 5 anișori de țile! Se spunemū noi *Romānulū*, fiindu-cā împărtașimū ideile confrățilorū nostrii po-

meniți mai sus, uā parte micā din faptele inteligentēi junimii.

Femeile, vorbindū în generalū, și credem că facem bine începandū cu dumnēlorū, ca să nu facemū greșala comisā de creatore, care, în locu să facā pe femeia intaiū, facu pe bărbatū, și din care causā, în timpii nostrii mai alesū, isvorāscū atātea ne'nțelegeri, fiindu-cā nu s'a stabilitū āncā cine să aibā prioritate în aranjarea luculu, femeile, dicem, bătrāne și tinere, singurile care au avutū darulū d'a înțelege progresele timpulu, suntū totu-dē-una la postulū lorū. Iși îngrijescū cu mare religiositate de tualete, mai alesū de arta picturēi, care la noi a ajunsū la perfecțiune. Ce, ore nu și spoescū indestulū fața? Nu și gātescū indestulū spatele? Nu și arētā indestulū amorulū lorū atārnāndulū la spate, nu lū punū pēnē și la ureche ca p'o florē trecātore? Va dice *Romānulū* că nu se asemānā cu muma și femeia lui Stefanū, și cu fiica lui Mihaiū! Da, nu se asemānā fiindu-cā pe acele timpuri nu și luase avēntū progresulū. Tote erāu în starea primitivā. Ș'apoi unde mai pui și lipsa de intelligență în acele timpuri!

Unde erāu grādinile de chefulā, la care dēnsele și desvōltā *spiritulū* luptāndu-se pe întrecute cu bărbatū ca să probeze cine rēmāne triumfātōrū asupra cāmpulu de luptā deșertāndū la mitraliese de bere? Unde erāu trotōrele, bulevardele, etc. etc. etc.?

Nu vede *Romānulū*, în tōte serile și nopțile furnicāndū femeile din tōte stările societăței pe aceste trotōre și bulevarde, făcāndū educațiunea fiilorū și fiicelorū? Prostituatele amestecate cu cele oneste cari au rēmās într'unū numărū fōrtē rēstrēnsū?

Bărbatū? junimea inteligentā? N'o vede pe aceiași cale, pe aceleași locuri, în stoluri grupatū, cāutāndū a esplica femeilorū june și bătrāne masima lui Christ: *Iubiți-vē unulū pre altulū*.

Nu suntū ei ore în destulū de spudacsiți, indestulū de grimați ca și femeile? Nu i vede prin grādinii luptāndu-se cu bărbăție pentru golirea butōlor de spiritū?

Dēca nu le vede și nu le scie, să i-le spunemū totu noi, cari pentru a i-le spune *Romānulū*, alergārmū o sērā și o nōpte intrēgā pe la ele.

Se 'ncepemū dērū cu *Rașca*, începātōrulū ori inventātōrulū grādinelorū publice și căruia corpurile nōstre legiuitōre nu i-a votatū nici medalie nici vre-o recompensā naționalē, buniōrā ca d-lui Crucioescu, care a 'ntrodușū în museu o momāe pentru aducerea aminte de celebrele lui fapte cāt a guvernātū.

La *Rașca*, din icausa avaritiēi sēle, se vede mai pușinā lume dērū mai spalāticiā, mai dichisitā. Multū se plimbā și pușinū bēu și mānāncā. Ochiade și semnale berechetū, și, dupā ce înțelegēri se facū prin ochi și semnale, o tulescū la Herāstrāu, unde fiindu-cā cărciuma e 'n pādure, și prețurile se iaū totu ca și 'n pādure.

Venim la *Stavri*. Aci junimea de ambele secse se 'mbuldesce, n'au locu să se mai strecōre, fiindu-cā *Stavri*, dreptū vorbindū, e dobre ciolovecū, elū se mulțumeșce și cu banī și fără banī, fiindu-cā acum are destui. Paharele se ciocnescū cu mai multā animațiune, și cându e aprōpe a se incāera din cauza ne'ntelegerii asupra biruinței, fumulū de la coșulū simigiriei d'alături dāndu-le pe la nasū și ochi, îi face să renunțē la incāerare și se continue lupta cu paharele.

Cātū despre fețele luptātōre adunate aci, suntū scii cum dice turculū *tiurlū tiurlū*.

Ne duserāmū la *Guichard*. Pușinū luptātōri dērū totu de cei voinici.

Trecurāmū la *Union*. Ho! ho! aci ai ce vedea. Dupā titlu se 'nțelege și faptulū!

Imoralitatea și corupțiunea suntū grāmādā la unū locu, bātura e la tōrtā, decoltarea imoralitāței e la culme ca și applausele junimeii inteligente. Ș'aci n'ai locu să te 'nvertesci de mulțimea eroilorū. Junimea inteligentā aplaudā cu frenesie cantatricele ce gēdelā.... urechea musafirilorū.

Māncare și bēuturā în abundentā, numni banī cam pe sponciū, mai alesū pe talerulū cantatricelorū.

D'aci, alergārmū la *Stefan celū Mare*, care grație nemțilorū ajunse și cărciumarū cu inaltā permisiune a cinstitei poliții.

Ș'aci intelligența să 'mbuldesce astū-felū că stāu ca sardelele.

Chefulū e prea animatū, așia că rarū să nu se 'ntēple și pāruelū, ș'acēstā din cauza lui Stefanū, fiindu-cā în vremea lui a fostū prea resbelnicū. Punga ēnsē trebuie să fiā bine garnisitā ca să poți scāpa cu fața curatā la facerea socotelei. Bietulū *Stānciōcā*, aci pāți festa mai anulū trecutū!

La *Puțulū* cu apă rece, junime fōrte multā, dērū pe lāngā rēcēla stomahului iți rēcescē și punga, astū-felū că nu'i mai vine cāldurā cātū trāesci.

La *Antonū* pe *Podulū Mogoșōei* grādina e plinā de junime dērū totu de cea cu punga golā care aștēptā ca, prin scamatoriile ce se producū, să și mai liniștescā stomahul pentru siguranța liniștei publice.

Mergāndū din grādinā în grādinā ne pomenirāmū în *Vlāsia*, adicā la *Gagel*. Aci lume fōrte pușinā și obscurā, din causā că ține a întrece chiarū pe jidani care adāparā pe Christ cu oțetū. Lucrulū merge cam pe despuete.

Obosindū de atāta alergātūrā ne oprirām la *Paradisū*, unde, din causā că sântul Petru ne venindū să incredințeze cheile raiului profanilorū, cum face camerile nōstre cu guvernulū, gāsimū junime mai pușinā dērū mai sātātōsā în stomahū și punga.

Dērū și aci cându unū muritorū voește să guste plăcerile raiului pe pāmētū, trebuie să se hotārascā a se divorța de punguliță.

E! raiul nu se capātā așā de lesne!

Terminandū colindarea nōstrā pe la o parte din grādinii, unde junimea inteligentā își consumā, nu fără folosū, timpulū, întrebāmū pe *Romānulū*, să ne spu, cu mână pe consciință dēca junimea inteligentā nu se sacrificā indestulū pe altarulū patriei, dupā cum cere moda, și chiarū liniștea guvernului?

Dēca nici aceste probe nu i suntū indestulātōre, apoi la numărulū viitorū îi vomū da și altele și mai olfiole.

BINE CĂ ESTE PE CHĂRTIE

Paharnicul Ienachi chiamā într'ua și pe unul din țigani sēi și i dādu uā scrisōre și una sutā raci ca se i ducā vērului sēu Căminarulū Iordachi.

Țiganul puse scrisōrea în sinū, raci în traistā și plecā. Pe drumū, raci unulū cātē unulū se făcurā nevēduți, astū-feliū că atunci când ajunsē la vērul stāpānului sēu, traista i era golā ca lada ministrului de finance și ca multe din lādile primāriilor de sub regimulū ordinei.

Elū dādu dērū scrisōrea și aștēptā rēspunsulū.

Căminarulū Iordache, dupā ce citi scrisōrea, se adresā țiganului cu cuvintele:

— Vēdū că vērulū imi trimite o sutā de raci.

— Da, însă unde i-ați gāsitu?

— Aice în scrisōre.

— Mulțumescū lui Dumneđeu că sunt în scrisōre, căci eu dēu credeamū că i-amū perdutū.

Acesta este cazul cu constituțiunea și libertățile nōstre.

Audū pe tōtā lumea dicēndū că popōrele cele mari gelōse de libertate, suntū gelōse de libertățile nōstre, și când cāutamū acele libertăți, pātimū ca țiganulū, adicā, nu le gāsimū de cātū scrisē pe chārtiā sēu. mai bine dīsū, în Constituțiunea nōstrā.

(*Perdăfulū*.)

HOTIA NEMȚESĂ 'N BUCURESCI

Să nu credeți, domnilor cititori, că țera românească a fost, este și va fi birnică Nemților numai cu drumurile de feră. Acolo s'a întemplat să fie amestecat unu *tată* și *câte-va rudisioare*, tôte de viță princiară, și s'a mai amestecat și politica, ast-felî în câtu birulî ce le-amî plătitu a perdutî din asprimea numelî ce arî merita să porțe.

Țera românească, și 'n parte capitala Bucuresci, e birnica Nemților și p'altă cale: pe calea poroclită a comerului liberu care, garația moralității, pudorei și civilizațiunii nemțesci, se transformă adesea 'n curatî jafu, în curatî hoția.

Mai prin tôte orașele găsesci otele ținute 'n întreprindere de Nemți și... și să te ferescă D-șeu să le intri pe mână, căci te despôia de haine și te jupôie și de piele. Răposatulî Tunsu era unu modelu de onestitate și de mărinimă pe lângă acești pungași patentati, care se răsfață cu fală la sôrele României, sciindî bine că bietulî sôre n'are putea d'a le usca creierii, dreptu pedepsă pentru înșelătoriele ce facu.

Mai prin tôte orașele sunt, asemenea, grădinî publice, în care publiculî e furatî cu obrăsnicie pentru că i-se dă zéma stôrsă din orđu româneșu, pe pământulî româneșu, pentru că i-se dă pâinea, vinulî, carnea, legumele făcute și crescute 'n țeră.

Dêrî mai cu sêmă 'n Bucuresci Nemții au ajuns pêne la turbare cu gheșeftulî.

Lêngă Cismigiu, unul din ei, mai batjocoritorî și mai neomenosî, și-a trântitî pe firmă pe nenorocitulî Ștefanî celî Mare ca halba de bere 'n mână, mizgălitî cu vopsele 'n chipulî lui Cambrinus.

Nu treci uă stradă sêu doue, fără să dai d'ua grădină exploatată de Nemți—amestecați cu Ovrei și cu Ungurî. Putemî cita Puțulî-cu-apă rece, grădina Antonî (de la Episcopie) și câte altele.

Din tôte ênsê, una merită uă mențiune deosebită.

Trecendî pe strada Academiei sêu pe strada Dôrnei, citesci p'ua tablă mare cuvintele: *Café Vin Bere*. Acolo e grădina *Gagel*. Intri înăuntru și veđi uă curte strimță, înconjurată de zidurî înalte. La stânga dai d'ua 'mprejmuire poroclită în caraghioslică grădină, unde sunt puse câte-va mèse gôle, câte-va scaune ș'unu fostu șiopronî, care ađi are pretensiunea d'a se numi *pavilion*. Nescie lăutarî cântă din vreme 'n vreme cu atâta dulcêtă, c'ua gură de mîgărușiu atăt de plăcutî, în câtu nu te poți opri d'a le đice: Deschide-v'arî D-șeu fălcile cum mi-ați deschis voi inima!

Ei bine, în acéstă pipernicită grădină, din care nu poți eși fără uă dosă de reumatismu, în acestu cubu nemțescu hoția se practică cu struntare și la lumină.

Clondirulî de borvisu (apă de Borsek) se vinde cu 60 bani, êrî prăvăliașii ca Staicovici, Angelescu, Ovesa, Martinovici ilî dau cu 85 bani, pentru că pe Podulî Mogoșoiei și 'n strada Lipscanî chiria e scumpă, êrî aceste mari magazine au serviciu întinsu, chieltuieiî însemnate. Ei bine, la *Gagel* e 2 lei noui, adică de doue ori și jumătate mai multu.

Vinulî banu de Drăgășianî, din viele renumite ale lui Ion Brătianu, se vinde cu 1 leu și 25 bani uă jumătate de oca și 25 dramurî. La tôte magazinele de băcană, cofetăria sêu cărciune găsesci vinu escelinte cu 1 leu 50 bani ocaua, celî mai bunu vinu chiaru cu 2 lei ocaua.

Ei bine, la *Gagel* plătesci 2 lei pentru uă sticlă de 150 dramurî cu vinu oțetibî, tređitî sêu mucigăitî, pe care nu-lî poți bea de câtu ca apă de Borsek.

Țirî se vëndu 4 d'unu banu sêu 6 lei și 20 parale vechi. Ei bine, la *Gagel* costă 30 de bani fie-care capu de țirî.

Ast-felî nescie amicii ai noștrii ne spunî că, fiindu duși de curiositate 'n acelu cubu de fafî în sêra unei đile căldurôse, au pătitî pentru 2 clondire cu apă de Borsek, pentru 2 pesmeți đisi de Brașiov pentru 10 țiri, 4 cornurî și patru sticle de oțetî de câte 150 dramurî, costulî de 15 lei noui și 30 bani.

Dêrî o să diceți că serviciulî va fi compensatî scumpetea. Din contra: serviciulî consta în a chiama de 100 de ori pênă să țî-s'aducă unu paharî! Ș'acéstă se petrece sub ochii autorităților care se facu că nu vedu și n'audu, sub ochii poliției care tôte acestea nu vră a le numi hoții.

Denunțandî acestea publiculî, credemî căi facem unu adevêratî serviciu prevestindu-lî să se ferescă de ghiarele jupăitoare, de capeana Nemților de la pocita grădină a lui Gagel, unde e tabla cu *Café Vin Bere!*

UNU TIPU SUI-GENERIS

Progresêza tipulî nostru și se perfecționeză din đî în đî. Prin urmare suntem și noi nevoiți a ține pe publicu în curentulî gloriilor sêle. De aceea și 'n numêrulî acesta, vomu mai adăuga câte-va informațiunii, scăpate din vedere în numerile precedente, despre specialistulî Coțcaro-Coțcarovici!

Mărturisimî cu tôte astea că, ori câte ostenele ne-amî da 'spre a face cunoscute tôte onestele împrejurări prin care s'a strecuratî acéstă *somităte financiară*, decisă a salva averea societăței de golulî actualității prin *Moftulî sêu financiară*, n'amî pute reuși pe deplin. Ce vreți? Suntî *imprejurări* atăt de misteriose, în câtu, ori-câtă silință și-arî da curiositatea, nu pôte să le dibuiescă și să le așternă pe chârție.

Din cele ce se cunoscî ênsê, și nu se potî nega sêu contrađice nici-uă-dată, ori-cine și pôte face ideie despre cele încă necunoscute și ne date la lumină: din informațiunile precedente, combinate cu cele ce vomu da mai la vale, veți pute se aprețuitî *calitățile* ilustrulî Coțcaro-Coțcarovici.

Murise uă dômna din societatea bucurescănă. Bărbatulî sêu, fie din iubire, fie din dorința d'a presinta ultimulî sêu omagiū femeiei cu care dusesse mai multu timpu vieța conjugală, esprimase plăcerea d'a se cânta uă poezie la mormêntulî ei. Dêrî bietulî omū, ocupatî pré multu cu infrumusețarea orașului și cu îmbunătățirea traiulî locuitorilor capitalei, constrinsu de necesitatea d'a face actū de diurnă (prezentă) la comună. n'avea nici inima, nici deprinderea și nici timpul d'a face poezii. Trebuia unu poetu, și nu cunosea nici unulu. Și tocmăi cându omulî erea pe gânduri și combina uă sută de planurî, fără se scie cum s'o scôță la capêtiū, Coțcaro-Coțcarovici, veciniculî *miđlocitor* și a tôte făcstorū, se presintă dinainte și se oferi elū d'a îndeplini dorința.

— Te rogū—îi đise nenorocitulū bărbatū în doliū—reguleză d-ta lucrurile, căci și eu voiū regula în ceia ce mă privesce!...

— Fii pe pace!..

După acéstă scurtă înțelegere *prealabilă*, Coțcaro-Coțcarovici plecă să și îndeplinească promisiunea. Nu era lucru greū a găsi pe cine-va ca să-i improvizeze câte-va versurî. D-lū X... la care se adresă, îi satisfăcu cererea, nu pentru ca să capete uă recompensă materială, ci pentru a și îmbogăți caetulū cu uă poezia mai multu.

Dêrū... deca d-lū X... avea negliobia a crede că poezia, ânima, nu se vinde, era altu cine-va care căuta să specule pêne și cu acestea: acelu *altu cine-va*, erea ênsu-și Coțcaro-Coțcarovici!

Indată ce puse mâna pe poezia, alergă la celū în cestiune și presintându-i-o: — Êtă poezia; acumū trebuie să îndepliniți și d-vôstre promisiunea în ceea ce vă privesce.

Promisiunea într'adevêrū se îndeplini, căci dece napoleoni se destinară pentru autorele poeziei, din care uă parte pentru miđlocitorū.

Decă veți întreba cine a mântatū acești bani, sciți ce vè va răspunde d-lū V...?

— Coțcaro-Coțcarovici!!!

Dêrū, aproposito de *Moftulî sêu financiară*. Citit-ati numerile din urmă? Vedut-ati cum V. Boerescu și G. Cantacozino suntū proclamați cei mai mari bărbați de statū ai României, carii s'au pusū în capulū mișcării economice ș'alū regenerării țerii? Convinsu-v'ati despre lingușitorulū și servilulū caracterū alū omulî ce se vinde pe câte-va bu-

căți de aurū spre a dobândi în schimbū disprețulū lumii?

Ș'ati mai cititū acelu *Moftū financiarū* și în limba sfranțuzescă, traducere de care se laudă că elū a făcut-o, sfranțuzulū ciorilorū, căci scie *à fond* acéstă limbă cum scie Prodănescu limba ungurescă de cându cu odele sêle ia Mehadia.

Omū politicū, jurnalistu cu duh, vênătorū de gheșefturî, specialū în arta d'a 'mbuna și momi, cunoscutū prin talente insinuătoare, ghiciti'lū cine e, ca să nu 'i pronunțămū noi mai nainte numele de... Coțcaro-Coțcarovici!

CE ĐICU MAI MULȚI DESPRE FEMEI

P. J. Stahl. Cea ce a făcut pe Iuda să rămăie tipū de trădătorū, grôđa femeilorū și a bărbațilorū, este că a făcut trădarea prin sărutare. Cu tôte acestea, femeile fórte de multe ori dau sărutarea lui Iuda.

A. Dumas tatălū. Dumneđeū, în divina sea prevedere, n'a lăsatū să crescă barbă femeilorū, pentru că ele nu s'arū fi pututū opri de a vorbi în timpulū cându le-arū fi rasū bărbierulū.

Fontenelle. Ua femeie frumoasă este paradisulū ochilor, infernulū inimei și curățenia pungei.

Dufresny. Cea dântăia virtute, dupe femei, e de a place; și, ca să placă ômenilorū, frumusețea este un miđlocū mai sigurū de câtu înțelepciunea.

Bion. Frumusețea unei femei este unū bine pentru alții.

P. J. Stahl. Suntū puține femei care să aibă bunulū simțū cându li se facu laude, și să fie cu sânge rece inaintea unei critice.

Saint-Grégoire. Mai lesne se pôte găsi unū corbū albū de câte uă femeia bună; și deca a fostū una, nu scia prin ce întâmplare a pututū ca unū lucru rêu să fie bunū.

Saint-Paulin. Femeilorū li se pare că ele suntū totū-dé-una destulū de bune, dêrū nici uă-dată destulū de frumoșe.

E. Jouy. Ori-ce virtute arū avea femeia, capriciulū nu și perde dreptulū ce are asupra sea.

P. J. Stahl. Femeile nu înțelegū carnalulū ca să pue numai uă mască. Cea mai inocentă dintre ele are dece, pe care le schimbă ca să încele pe toți proști ce le încongiôră.

Arsène Houssaye. Femeia nu se consolă dintr'ua cădere de câtū printr'ua altă cădere; adică ea se consolă totū-d'una și nici uă-dată nu este consolată.

Alexandre Dumas. Inima femeiei se asemnă cu o cutia de jucării, din care, cându o deschidi, ese totū felulū de draci de tôte formele.

Prov. La uă móră, la unū césornicū și la uă femeia, găsesci totū-dé-una ceva de reparatū.

(Adevêrulū.)

Indignare.—D-șóra X*** a ajutatū pe căți-va tineri a risipi banii căștigați de părinții lorū și a mânca đestrea promisă surorilorū lorū. Unulū din acești nenorociți, redusū de nenorocire pêne a și perde ori-ce sentimentū de demnitate, veni s'î cêră milă.

— D-șóra m'ai ruinatū!

— E! Nu ești numai d-tea.

— Dêrū morū de fôme... ia-mê celū puținū portarū!

— Portarū? strigă frumosulū ângerū indignatū... Ești prea îndrăsnêțū! Construitu-mi-ai unū otelū?

(Vocea Covurluiului.)

CIRCULU SUHR

Duminea și Serbătorile bilete gratuite nu sunt valabile și nici nu se vorū da fără excepțiune. Măine Duminecă, mare reprezentație extraordinară pentru a II oară: Massanielo regele pescarilorū în Neapolî sau Muta lui Portici, historico-romantică. Lunî mare reprezentațiune extraordinară în Beneficiul D-lui August Tersy.

Cum se găsește starea lucrurilor ađi.